

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **Ing. L. K.**, zastoupeného Mgr. Pavlem Szkanderou, advokátem se sídlem Frýdek-Místek, Svatoplukova 1209, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.2.2012 č.j. MSK 8946/2012, sp. zn. DSH/2703/3012/Now,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou ze dne 28.2.2012 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení, jakož i přiznání nákladů řízení. V žalobě uvedl, že dle rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 7.12.2012 č.j. OD-30361/2011-Koc.823, které bylo žalovaným, co do výroku o vině i trestu potvrzeno, se měl podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, dopustit přestupku tím, že dne 31.3.2011 v 8:30 hodin

v katastru obce Starý Jičín na silnici I/48 ve směru jízdy na Olomouc s vozidlem značky Škoda Octavia, reg. zn. X, měl překročit nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obce (90km/h) o 50 km/h a více, když mu měla být radarem RAMER 10C naměřena rychlost jízdy 145 km/h. Po odečtení odchylky vyhodnocena jako rychlost jízdy 140 km/h, čímž měl nejvyšší dovolenou rychlost překročit přesně o 50 km/h.

Proti tomuto rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín se odvolal, když pro nemoc se nemohl účastnit jednání a vyjádřit se ve věci samé, načež to bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného.

Žalobce uvedl, že rozhodnutí žalovaného považuje za nezákonné, poněvadž má za to, že byl tímto rozhodnutím zkrácen na svých právech. Uvedené rozhodnutí napadá v celém rozsahu a domáhá se toho, aby bylo po přezkoumání nadepsaným soudem zrušeno.

Poukázal na ustanovení § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. Uvedl, že v daném případě došlo k porušení zákona, když bylo jednáno v nepřítomnosti žalobce, ač ten byl náležitě omluven ze zdravotních důvodů.

Namítal, že správní orgán druhého stupně posoudil lékařské zprávy nesprávně, neboť z lékařských zpráv, které byly žalobcem doloženy, zcela jasně vyplývá, že jeho zdravotní stav se v podstatě od začátku léčení nezlepšil, jedná se tedy o setrvalý stav a správní orgán II. stupně špatně tyto zprávy vyhodnotil, když v rozhodnutí uvádí, že stav v den 7.12.2011 byl lepší než stav dne 6.1.2012. Správní orgán jednal v nepřítomnosti obviněného dne 7.12.2011, přičemž v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že žalobce byl o datu konání ústního jednání vyrozuměn dne 9.11.2011 a zástupce žalobce dne 8.11.2011, přičemž dne 6.12.2011 byla prostřednictvím zmocněnce žalobce zaslána včasná omluva, kdy žalobce se nachází stále v pracovní neschopnosti. Uvedl, že dne 5.12.2011 absolvoval plánovanou prohlídku, přičemž vzhledem k tomu, že jeho stav ještě neumožňoval ukončení pracovní neschopnosti, byl na další kontrolu pozván na začátek ledna 2012.

Dále namítal, že pokud se správnímu orgánu nezdála jako dostatečná omluva, která mu byla zaslána, bylo povinností správního orgánu vyzvat obviněného k doplnění omluvy. Správní orgán si mohl dotazem na ošetřujícího lékaře ověřit stav obviněného, jak ostatně je i běžná praxe jiných správních orgánů, až zřejmě na výjimku v podobě Městského úřadu v Novém Jičíně. Podotkl, že správní orgán vyzýval žalobce k doplnění omluvy, kterou žalobce učinil k jednání, které se mělo konat dne 23.8.2011, kdy na tuto výzvu správního orgánu reagoval zmocněnec žalobce tak, že sdělil správnímu orgánu, že omluva je naprosto dostatečná a jen na základě toho správní orgán omluvu uznal. V rámci předvídavosti jednání správního orgánu tak měl správní orgán i tentokrát vyzvat k doplnění omluvy, nikoliv v nepřítomnosti žalobce provést jednání a rozhodnout.

Žalobce uvedl, že se nachází v pracovní neschopnosti již od srpna 2011 a tato pracovní neschopnost nebyla v průběhu doby nikdy přerušena (viz zdravotní záznam vedený MUDr. J. P. a lékařská zpráva MUDr. J. K.). Dovožoval, že správní orgán postupoval nesprávně, když nezrušil ústní jednání dne 7.12.2011 na základě omluvy učiněné žalobcem prostřednictvím svého zmocněnce. Tímto jednáním správního orgánu nebylo žalobci umožněno účastnit se jednání, u kterého se mohl k věci sám

vyjádřit, označit důkazy, klást svědkům otázky, žalobce tak byl správním orgánem krácen na svých právech, přičemž je nutno poukázat na judikát Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 34/2007.

Zástupce žalobce uvedl, že správní orgán nesprávně doručoval písemnosti zmocněnci žalobce, když ty doručoval jak prostřednictvím datové schránky (prostřednictvím, které se doručuje primárně) tak prostřednictvím české pošty v listinné podobě, jakož i různorodě nařizoval termíny jednání, kdy žalobce byl vyrozuměn o jiném termínu jednání, než jaký byl oznámen zmocněnci žalobce. Ústní jednání nemělo proběhnout pro dostatečnou a řádnou omluvu žalobce. Žalovaný měl rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení. Jelikož žalovaný, co do výroku o vině, tak i ve výroku o trestu rozhodnutí potvrdil, považuje touto žalobou napadené rozhodnutí nezákonným.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 11.4.2012 k podané žalobě uvedl, že jedinou žalobní námitkou je, že přestupek žalobce byl projednán při ústním jednání dne 7. prosince 2011 v nepřítomnosti žalobce v rozporu s § 74 odst. 1 zák. o přestupcích. Tato námitka je téměř doslova totožná s obsahem odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, s nímž se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal.

Žalovaný v plném rozsahu odkázal na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že zmocněnec žalobce se k předmětnému ústnímu jednání nedostavil, aniž se z něj omluvil. Pro případ, že by soud dospěl k opačnému závěru než správní orgány, tj. že omluva žalobce měla být uznána jako náležitá a její důvod jako důležitý, pak žalovaný trvá na tom, že přestupek byl bez důvodných pochybností prokázán listinnými důkazy a ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nebylo třeba žalovaného vyslýchat; jeho procesní práva vykonával zmocněnec, přestupek tak mohl být projednán v nepřítomnosti žalobce. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. října 2011, čj. 2 As 111/2011 - 61.

Žalovaný konstatoval, že se k doručování správním orgánem prvního stupně v napadeném rozhodnutí rovněž vyjádřil. K chybnému termínu předvolání žalobce a jeho zmocněnce pak uvedl, že šlo o ústní jednání, k němuž byl žalobce předvolán na den 3. října 2011 a zmocněnec na den 3. března 2011, avšak tato chyba v psaní rovněž neměla vliv na zákonnost řízení a rozhodnutí, neboť toto ústní jednání se z důvodu omluvy žalobce nekonalo. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, tedy i řízení a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1,2 zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce přítom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního.

Krajský soud tak zjistil, že:

1) Krajský úřad Moravskoslezského kraje v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích a ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.), na podkladě včas podaného odvolání pana Ing. L. K., nar. X, zast. Mgr. Pavlem Szkanderou, advokátem, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 7.12.2011, č.j. OD-30361/2011-Koc.-823, ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“), a rozhodl takto: Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání Ing. Lukáše Krpela zamítá a rozhodnutí městského úřadu č.j. OD-30631/2011-Koc.-823 ze dne 7.12.2011 se potvrzuje.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že přezkoumal odvolání na podkladě spisové dokumentace (jejíž seznam v odůvodnění rozhodnutí uvedl). Takto zjistil, že přezkoumávaným rozhodnutím č.j. OD-30361/2011-Koc.-823 městský úřad uznal obviněného Ing. L. K. vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2. zákona o přestupcích, kterého se měl dopustit tím, že dne 31.3.2011 v 8:30 hodin v katastru obce Starý Jičín na silnici I/48 ve směru jízdy na Olomouc s vozidlem tov. zn. Škoda Octavia RZ: X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec (90 km/h) o 50 km/h a více, když mu byla radarem Ramer 10C naměřena rychlost jízdy 145 km/h (po odečtení možné odchylky měření 3% = 4,35 km/h z naměřené rychlosti 145 km/h) vyhodnocená jako rychlost jízdy 140 km/h, tedy nejvyšší dovolenou rychlost překročil o 50 km/h. Tímto svým jednáním měl obviněný porušit ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“). Za spáchání přestupku městský úřad obviněnému podle § 22 odst. 7 zákona o přestupcích uložil sankci pokuty ve výši 6.000,- Kč, a současně sankci zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, s počátkem ode dne nabytí právní moci přezkoumávaného rozhodnutí.

Podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích byla obviněnému rovněž uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve správním řízení v paušální částce 1.000,- Kč, se lhůtou splatnosti do 1 měsíce ode dne nabytí právní moci přezkoumávaného rozhodnutí. Citované rozhodnutí bylo oznámeno zástupci obviněného dne 14.12.2011. V poslední den zákonem stanovené lhůty napadl obviněný prostřednictvím zástupce rozhodnutí městského úřadu blanketním odvoláním, v němž si vyhradil lhůtu 30 dnů na bližší odůvodnění odvolání. Městský úřad obratem vyzval zástupce obviněného k doplnění odvolání písemností doručenou zástupci dne 4. 1. 2012, ve které omezil možnost doplnění odvolání na 10 dnů ode dne doručení písemnosti.

V poslední možný den městský úřad obdržel doplnění odvolání, ve kterém obviněný napadá projednání přestupku v nepřítomnosti dne 7.12.2011, když správnímu orgánu byla dne 6.12.2011 zaslána omluva obviněného z důvodu pracovní neschopnosti. Namítal, že postupem městského úřadu byl obviněný krácen na svých právech, proto s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 34/2007 navrhoval, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a vedené řízení zastavil.

Krajský úřad uvedl, že přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jemu předcházející jak v rozsahu námitek odvolatele, tak i z důvodu veřejného zájmu, jak požaduje § 89 odst. 2 správního řádu. Odvolání neshledal důvodné.

Po rekapitulaci průběhu řízení krajský úřad uvedl, že řízení o přestupku bylo v souladu s § 46 odst. 1 správního řádu zahájeno dne 28.7.2011 a ústní jednání nařízeno na den 23.8.2011. Dne 4.8.2011 obviněný zmocnil ke svému zastupování advokáta, který dne 5.8.2011 zaslal Městskému úřadu omluvu z důvodu kolize nařízeného jednání s jiným jednáním u soudu. Městský úřad zástupce vyrozuměl, že podanou omluvu nepřijímá, dne 22.8.2011 pak zástupce obviněného městskému úřadu zaslal omluvu z důvodu zdravotního stavu obviněného. Další ústní jednání městský úřad nařídil na den 3.10.2011, na což zástupce reagoval dne 30.9.2011 opět podáním omluvy z důvodu zdravotního stavu obviněného. Následující jednání bylo nařízeno na den 24.10.2011, z tohoto se omluvil zástupce dne 10.10.2011 z důvodu kolize s jiným jednáním u soudu. Poté městský úřad nařídil jednání na den 7.12.2011, na což zástupce reagoval dne 6.12.2011 omluvou z důvodu zdravotního stavu obviněného. Městský úřad omluvu neakceptoval a přestupek projednal v nepřítomnosti.

Žalovaný uvedl, že obviněný ani jeho zástupce se nezúčastnili žádného z nařízených ústních jednání. Za dobu čtyř měsíců – od přijetí zastoupení až do projednání věci v nepřítomnosti – zástupce obviněného, ačkoliv je advokát s možností substituce výslovně uvedenou v plné moci, osobně ani v zastoupení neučinil jediný úkon, který by směřoval k aktivnímu zastupování, například nahlédnutí do spisu. Žalovaný konstatoval, že z písemností zasílaných zástupcem přitom plyne, že v advokátní kanceláři spolupracuje se čtyřmi koncipienty, z nichž tři jsou aktivní. Krajský úřad uvedl, že se nedomnívá, že smysl zastoupení advokátem má spočívat v tom, že tento bude správnímu orgánu prokazovat, že je vytížen jinými jednáními. Zástupce na základě plné moci má přispět k usnadnění projednání věci a poskytovat účastníku řízení odbornou právní pomoc, nikoliv mu zajišťovat překážky v možnosti projednání věci.

Dle jeho názoru postup zástupce obviněného v daném případě vykazuje zjevnou účelovost, neboť již v okamžiku přijetí zastupování věděl, že se jednání nařízeného na den 23.8.2011 nehodlá zúčastnit. Městský úřad obratem zástupce vyrozuměl, že takový důvod omluvy u zástupce nepřijímá, následně však den před ústním jednáním obdržel druhou omluvu, nyní z důvodu zdravotního stavu obviněného.

Postup městského úřadu, který na první omluvy zástupce a obviněného reagoval vyrozuměním, lze považovat za pochopitelný, neboť předložený výměnný poukaz ze dne 19.8.2011 vskutku neprokazuje, že se obviněný má nacházet v takovém stavu, že se jednání nemůže zúčastnit. Rozumět lze i tomu, že městský úřad nakonec omluvu přijal, kdy je nutno vzít v úvahu, že se jednalo o první omluvu obviněného a jeho zástupce v řízení. Skutečnost, že městský úřad v prvním případě obviněného vyrozuměl, že důvody omluvy jsou nedostatečné, nicméně neznamená, že je tak správní orgán povinen činit pokaždé. Není úkolem správních orgánů, aby v řízení při každé jedné omluvě poučovaly účastníka o tom, jakým způsobem se má omlouvat, respektive, že nebude možné vyhovět jeho omluvě tehdy, nebude-li důvodně nasvědčovat tomu, že se předvolaný účastník nemůže ke správnímu orgánu dostavit. Stejně tak správní orgán není povinen důvody omluvy zjišťovat

obvoláváním lékařů, navíc je takový postup těžko přezkoumatelný a úspěšnost dotazu závisí na zastižení lékaře a jeho ochoty jakoukoliv informaci dotýkající se stavu pacienta, byť v obecné rovině, správnímu orgánu sdělit. Je to výlučně účastník, kdo hodlá dosáhnout změny termínu jednání, proto je jen v jeho zájmu předeštit správnímu orgánu úplné a opodstatněné důvody omluvy. Správní orgán taktéž může jen těžko reagovat na omluvu podanou jediný pracovní den před jednáním, kdy prakticky nelze účastníka řízení ani jeho zmocněnce obeslat a získat odpověď tak, aby před plánovaným zahájením jednání správní orgán mohl vědět, zda je přípustné věc projednat či nikoliv.

Dále žalovaný uvedl, že pro projednání věci v nepřítomnosti dne 7.12.2011 je pak podstatné, že omluva obviněného obsahuje text vyšetření: ještě rehabilituje, obj.: pohmatová bolestivost dolní bederní páteře, dop.: kontrola počátkem ledna 2012. Subjektivní bolestivost, bez stanovení terapie, s volným termínem příští kontroly, se správnímu orgánu objektivně nejeví jako natolik mimořádný stav, který by měl znamenat takovou imobilitu obviněného, která by mu znemožňovala účast na jednání u správního orgánu. Zejména však zástupce obviněného sám žádnou překážku své účasti neuvedl, tedy není důvod, aby se k městskému úřadu nedostavil a řádně povinnosti zástupce nevykonával. Je nezbytné zdůraznit, že projednávanou věcí je přestupek spočívající v jízdě nedovolenou rychlostí, zadokumentovaný fotograficky, rovněž fotograficky je zadokumentována osoba řidiče vozidla včetně osobních dokladů. Správní orgán má tedy od počátku řízení k dispozici důkazy nezbytné k vydání rozhodnutí v nesložitě věci a jedinou podmínkou je provedení důkazů při jednání, k němuž se má účastník právo dostavit a k důkazům se vyjádřit. Přítomnost obviněného na jednání tak vyplývá z povinnosti umožnit mu realizovat jeho práva, nikoliv však z důvodu nezbytně zjišťovat skutkový stav věci jeho výsledkem. Právo být v řízení slyšen, vyjádřit své stanovisko a navrhnout důkazy, jehož porušení obviněný v odvolání namítá, však mohlo být zcela naplněno i účastí zástupce obviněného v souladu s čl. 6 odst. 3 písm. c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podle něhož má každý obviněný právo obhajovat se osobně nebo za pomoci obhájce podle vlastního výběru.

Odkázal na odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v rozsudku č.j. 5 As 19/2010 ze dne 17.2.2011, č.j. 2 As 111/2011-61 ze dne 20.10.2011 a č.j. 7 As 34/2007-56 ze dne 13.9.2007 a uvedl, že obviněný i zmocněnec tady byli komplexně poučeni u úkonech, které mohou u nařízeného jednání realizovat. Důkazy shromážděné správním orgánem, tytéž, které existovaly již od okamžiku zjištění přestupku policisty na místě samém, přitom pro rozhodnutí správního orgánu zcela postačovaly a nebyl dán k důvod k opatřování důkazů jiných, přičemž takový důvod nevznikl ani na podkladě odvolání, jelikož obviněný nikdy skutkový stav věci žádným způsobem nezpochybnil. Důvodem pro obeslání obviněného bylo pouze umožnit mu realizovat jeho práva ve smyslu § 73 odst. 2 zákona o přestupcích a § 36 odst. 3 správního řádu, k projednání věci však zcela postačovala i přítomnost zvoleného zástupce, který se ovšem k řízení bez omluvy nedostavil.

Poukázal na to, že nelze přehlédnout, jakým způsobem obviněný reagoval na vydané rozhodnutí o přestupku, kdy bylo vyčkáno až do posledního dne odvolací lhůty a podáno blanketní odvolání, v němž si zástupce pouze vyhradil lhůtu dalších 30 dnů k doplnění odvolacích důvodů, přičemž z později doložených lékařských zpráv však plyne, že ani ke dni podání odvolání 29.12.2011 nebyl zjištěn u obviněného takový stav, který by měl jednoznačně prokazovat tak závažnou

nepříznivost jeho zdravotního stavu, pro níž se nemohl jednání zúčastnit. Teprve dne 6.1.2012 se obviněný opět dostavil k lékaři, v jehož zprávě je uvedeno vyšetření: bolesti zhoršeny, následující řádky obj., závěr., terapie: a dop.: jsou shodné se zprávou ze dne 30. 9. 2011. Obviněný nijak nevysvětlil, jaké důvody mu bránily podat jednoznačnou omluvu před ústním jednáním dne 7.12.2011, správní orgán však nepochybně nebyl povinen vyčkávat další měsíc na zhoršení zdravotního stavu obvinění a uplatnění omluvy, nadto ještě nikoliv bezodkladně ke dni kontroly 6.1.2012, při které bylo konstatováno zhoršení zdravotního stavu, nýbrž až v poslední den lhůty stanovené nad rámec zákonné lhůty pro podání odvolání. I tento postup vykazuje zřetelné znaky obstrukce s cílem znemožnit jednání správnímu orgánu, aby došlo k zániku odpovědnosti za přestupek.

Objasnil, že nepříznivý zdravotní stav obecně bývá důvodem důležitým pro odročení ústního jednání, nikoliv však automaticky, neboť správní orgán je povinen a oprávněn každou jednotlivou omluvu vyhodnotit samostatně z hlediska závažnosti tvrzeného důvodu či stavu, i vzhledem k ostatním uplatňovaným omluvám a dalším v řízení vyjeveným okolnostem. V posuzovaném případě se překážka bránící účasti na jednání dne 7.12.2011 tvrzená obviněným nejeví dostatečně důvodná, přičemž obviněný mohl svá procesní práva realizovat prostřednictvím advokáta, kterým po celou dobu řízení zastoupen, který se však k jednání nedostavil. Městský úřad proto dle žalovaného nepochybil, když přístup obviněného a zástupce vyhodnotil v kontextu celého dosavadního průběhu řízení, postupoval podle věty druhé § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a věc projednal v nepřítomnosti. Zákon o přestupcích má v takovém případě na mysli nejen provedení ústního jednání, ale možnost úplného projednání celé věci včetně vydání rozhodnutí.

Žalovaný Městskému úřadu vytkl, že řízení o přestupku nebylo zahájeno bezodkladně, ale s prodlevou překračující lhůtu předpokládanou v § 67 odst. 3 zákona o přestupcích. Uvedl, že vzhledem k pořádkovému charakteru předmětné lhůty však uvedená vada nemá vliv na zákonnost ani přezkoumávaného rozhodnutí. Konstatoval, že nesprávným úředním postupem je pak doručování písemností zástupci obviněného, neboť podle § 19 odst. 1 správního řádu má absolutní přednost při doručování vždy doručování do datové schránky, má-li ji adresát zřízen a uvedl, že Městský úřad měl zástupci obviněného doručovat písemnosti do datové schránky, nikoliv prostřednictvím držitele licence poštovních služeb. Protože však veškeré písemnosti byly prokazatelně převzaty oprávněnou osobou v advokátní kanceláři zástupce, nepředstavuje nesprávný postup takovou nezákonnost, pro kterou by muselo být napadené rozhodnutí zrušeno.

K samotným skutkovým zjištěním krajský úřad uvedl, že z provedených důkazů vyplývá, že dne 31.3.2011 okolo 8:30 hodin na silnici I/48 ve směru jízdy na Olomouc, přesné souřadnice GPS (družicový polohový systém) konečného fotosnímku N 49°34'07.0" E 17°56'34.3", byla hlídkou policistů osobnímu vozidlu tov. zn. Škoda Octavia RZ: X, naměřena rychlost jízdy nejméně 140 km/h. Měření bylo provedeno metrologicky způsobilým silničním rychloměrem Ramer 10C výrobní č. 10/0008, který byl ověřen dne 3. 12. 2010 s platností na 1 rok. Po zastavení vozidla byl jako jeho řidič policisty ztotožněn obviněný Ing. L. K., který policistům předložil mimo jiné řidičský a občanský průkaz. Ve vozidle se nacházel sám. Vozidlo, řidiče i předložené doklady na místě zastavení policisté fotograficky zadokumentovali. V řízení tak bylo spolehlivě prokázáno, že obviněný při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec nejméně o 50 km/h.

Uvedl, že Městský úřad se v odůvodnění rozhodnutí obsáhle zabýval jak prokázáním naplnění formálního znaku přestupku, tak i naplněním znaku materiálního a zavinění, kdy krajský úřad souhlasí s tím, že obviněný jednal v úmyslu nepřímém, kdy jako držitel řidičského oprávnění nepochybně dobře věděl, že s vozidlem překračuje vůbec nejvyšší dovolenou rychlost jízdy přípustnou na pozemní komunikaci podle platné právní úpravy, čímž porušuje a ohrožuje zájem chráněný zákonem a s tímto byl srozuměn. V řízení naopak nic nenasvědčuje tomu, že by jednání obviněného mělo být způsobeno krajní nouzí nebo nutnou obranou. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy tak výrazným způsobem naplňuje materiální znak přestupku i přesto, že v důsledku jednání obviněného nedošlo k bezprostředním účinkům v podobě vzniku škody na majetku či zdraví osob, neboť postačuje následek spočívající porušení a ohrožení zájmu na bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kdy postihované jednání snižuje nejen možnosti řidiče reagovat na situace v provozu, které je povinen předvídat, ale také znesnadňuje reakce ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích a ovlivňuje plynulost dopravy narušováním homogenity dopravního proudu, rovněž je i zcela nepřiměřené k stávajícímu dopravně-technickému stavu pozemní komunikace v místě spáchání přestupku. Jednání obviněného tak naplňuje všechny znaky přestupku ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o přestupcích.

Krajský úřad se závěrem zabýval přezkoumáním sankcí, které byly obviněnému za spáchání přestupku uloženy, kdy zjistil, že městský úřad vycházel při stanovení výše sankcí z ustanovení § 12 odst. 1 a § 22 odst. 7 zákona o přestupcích, kdy v neprospěch obviněného přihlédl zejména k úmyslnému zavinění přestupku a osobě obviněného, který se podle výpisu z evidenční karty řidiče v uplynulých třech letech dopustil dvou typově méně závažných přestupků, ovšem v předchozím roce také jednoho přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy, byť nižší závažnosti. Ve prospěch obviněného naopak městský úřad přihlédl k okolnostem spáchání přestupku, především k nižší intenzitě provozu v době spáchání přestupku a skutečnosti, že nedošlo k bezprostřednímu ohrožení jiného účastníka silničního provozu a škodě na majetku či zdraví osob. Uložení pokuty mírně nad spodní hranicí a zákazu řízení motorových vozidel na samé spodní hranici zákonného rozmezí proto krajský úřad pokládá za přiměřené a konformní se zákonem. Krajský úřad po přezkoumání rozhodnutí městského úřadu č.j. OD-30361/2011-Koc.-823 ze dne 7.12.2011 konstatoval, že nezjistil takové vady, pro které by napadené rozhodnutí muselo být zrušeno a řízení zastaveno. Proto podle § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

- Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Nový Jičín, dopravní inspektorát sepsal „Oznámení přestupku“ ze dne 14.4.2011 č.j. KRPT-349/PŘNJ-2011-VH, z něhož vyplývá, že dne 31.3.2011 v 8.30 hod. na sil. I/48 v katastru obce Starý Jičín ve směru Jízdy na Olomouc řídil L. K. motorové vozidlo Škoda Octavia, RZ X, kdy mu silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C se záznamovým zařízením byla naměřena rychlost jízdy 145 km/h, po odečtení tolerance radaru 140km/h, v místě, kde je nejvyšší povolená rychlost 90 km/h. Na výše uvedeném místě byl pořízen „Záznam o přestupku“ číslo snímku 1015. Řidič se ve vozidle nacházel sám.

- Dle tiskopisu Oznámení o přestupku ze dne 31.3.2011 psaného rukou žalobce v kolonce vysvětlení a podpisu občana, který je podezřelý z přestupků (z jednání, které má znaky přestupku) nic neuvedl. Odmítl se podepsat.

- Dle úředního záznamu č.j. KRPT-349/PŘNJ-2011-VH dne 31.3.2011, který sepsal prap. V. H. 14.4.2011, jmenovaný prováděl vnější výkon služby se zaměřením na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti na silnici I/48 od katastru obce Hájov po katastr obce Starý Jičín-Dub, ve složení hlídky prap. T., prap. H.. Dohled na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti prováděli za jízdy v policejním vozidle v civilním provedení, v kterém je zabudován silniční radarový rychloměr RAMER 10C. Obsluhu radaru prováděl prap. T. Dne 31.3.2011 jsme jeli s policejním vozidlem v civilním provedení po sil. I/48 v k.o. Starý Jičín v pravém jízdním pruhu ve směru jízdy na Olomouc, když je předjelo vozidlo Škoda Octavia, RZ X vyšší rychlosti. Z tohoto důvodu vozidlo změřili v režimu funkce START STOP. Vozidlu byla naměřena rychlost 145 km/hod, po odečtení tolerance radaru rychlosti 140 km/h v úseku, kde platí ustanovení § 18 odst. 3 z. č. 361/2000 Sb. mimo obec (90km/h). Na místě byla pořízena fotodokumentace s GPS zaměřením (viz. fotodokumentace č.s. 1015). Po změření vozidla vozidlo předjeli a předepsaným způsobem vozidlo Škoda Octavia zastavili u odbočovacího jízdního pruhu na obec Palačov. Vozidlo Škoda Octavia od počátku měření po zastavení vozidla měli stále na dohled. Po zastavení vozidla inspektor prap. H. vyzval řidiče k předložení potřebných dokladů k řízení a provozu vozidla. Po předložení dokladů a následné lustrace byl v řidiči zjištěn: L. K., nar. X, bytem S. 325. Ve vozidle se řidič nacházel sám a na místě byla pořízena fotodokumentace. Po předložení potřebných dokladů byl řidič vyzván, aby se podrobil odbornému měření za použití analyzátoru alkoholu v dechu zn. Dräger, kdy odborné měření bylo negativní. Poté řidiči sdělil, že nedodržel nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec (90 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost jízdy 145 km/h, po odečtení tolerance radaru 140 km/h a tím porušil ust. § 18 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., kdy je podezřelý z přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zák. č. 200/1990 Sb. Jelikož přestupek nelze řešit blokovou pokutou bylo na místě sepsáno Oznámení přestupku, které řidiči přečetl a dal mu možnost k dané věci se vyjádřit. Řidič se odmítl vyjádřit a podepsat. Po sepsání Oznámení přestupku byly řidiči doklady vráceny zpět a poté z místa odjel.

- Dle evidenční karty řidiče a seznamů přestupků žalobce se dopustil přestupku dle § 4/c zákona č. 361/2000Sb., § 22 odst.1 zákona č. 200/1990 Sb. dne 5.3.2008, dále přestupku dne 21.8.2008 a dne 29.7.2010. Přitom dne 29.7.2010 rychlost mimo obec byla naměřená 151 km max. přípustná 130 km/h.

- Dne 3.12.2010 byl vystaven ověřovací list č. 259/10 Autorizovaným metrologickým střediskem RAMET C.H.M.a.s. Kunovice pro měřidlo Silniční radarový rychloměr RAMER 10C, výr. číslo měřicí části 10/0008, přičemž měřidlo bylo zkoušeno podle Opatření obecné povahy číslo 0111-OOP-C005-09 a metrologických předpisů MP01-MP10 a na základě Rozhodnutí o udělení autorizace 38/2000 ze dne 21.12.2000. Dle výsledku zkoušky naměřené hodnoty odpovídaly údajům výrobce a požadavkům Opatření obecné povahy číslo 0111-OOP-C005-09 . Rychloměr byl ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování Návodu k obsluze. Konec platnosti ověření byl stanoven na 2.12.2011.

- Městský úřad Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství dne 27.7.2011 oznámil žalobci zahájení řízení pro podezření ze spáchání přestupku, kterého se měl

dopustit tím, že dne 31.3.2011 v 08:30 hodin v katastru obce Starý Jičín na silnici I/48 ve směru jízdy na Olomouc s vozidlem tov. zn. Š-Octavia, r.z. X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec (90 km/h) o 50 km/h a více, když mu byla radarem RAMER 10C naměřena rychlost jízdy 145 km/h, (po odečtení možné odchylky měření 3 % = 4,35 km/h z naměřené rychlosti 145 km/h) vyhodnocena jako rychlost jízdy 140 km/h, tedy nejvyšší dovolenou rychlost překročil o 50 km/h. Tímto jednáním měl porušit ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o provozu). V oznámení je dále uvedeno, že za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 přestupkového zákona, se podle ustanovení § 22 odst. 7 zákona o přestupcích uloží pokuta od 5.000,- Kč do 10.000,- Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku. Současně byl obviněný Lukáš Krpel, nar. 19.5.1980, předvolán k ústnímu jednání v této věci, na 23. 8. 2011 v 12:30 hodin do budovy Městského úřadu Nový Jičín, Odbor dopravy a silničního hospodářství, Divadelní ul. č. 1, kancelář č. 308, II. poschodí. Obviněný převzal předvolání dne 28.7.2011.

- Žalobce udělil pro řízení před správním orgánem plnou moc Mgr. Pavlu Szkanderovi.

- Přípisem ze dne 5.8.2011, který byl doručen správnímu orgánu 1. stupně téhož dne, advokát žalobce omluvil účast obviněného i jeho zástupce z ústního jednání nařízeného na 23.8.2011 z důvodu kolize s dříve nařízeným jednáním v jiné věci.

- Správní orgán 1. stupně sdělil advokátovi obviněného, že omluvu z nařízeného ústního jednání, které se bude konat 23.8.2011, neuznává jako důležitý důvod. Ústní jednání bude provedeno ve stanoveném termínu, bude ukončeno dokazování a ve věci bude vydáno rozhodnutí.

- Správní orgán 1. stupně dále sdělil obviněnému, že omluvu zmocněnce z nařízeného ústního jednání, které se bude konat 23.8.2011 neuznává jako důležitý důvod. Zároveň obviněného upozornil, že ústní jednání bude provedeno ve stanoveném termínu, kdy po provedení ústního jednání bude ukončeno dokazování a ve věci bude vydáno rozhodnutí.

- Přípisem ze dne 22.8.2011 sdělil advokát obviněného, že obviněný a jeho právní zástupce omlouvají z ústního jednání na 23.8.2011, s ohledem na to, že obviněný z přestupku se nachází ve stavu pracovní neschopnosti. Zároveň žádali, aby jednání bylo odročeno na pozdější termín tak, aby mohlo být konáno za přítomnosti obviněného. K omluvě byl připojen výměnný list vystavený dne 19.8.2011 MUDr. K. Další kontrola v PL v Sedlístích byla stanovena na 25.8.2011.

- Přípisem ze dne 24.8.2011 Městský úřad Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství vyzval obviněného aby neprodleně po obdržení výzvy doplnil konkrétní důvody, které mu bránily v účasti na ústním jednání dne 23.8.2011, když tyto z Výměnného listu – Poukazu nevyplývají.

- Advokát obviněného reagoval na přípis ze dne 24.8.2011 mimo jiné tak, že sdělil, že nechápe postup správního orgánu, který Výměnný list bral v potaz pouze jako jednorázové ošetření, přitom z něj vyplývá, že obviněný se v den 23.8.2011 nacházel

v PN. Uvedl, že pokud správnímu orgánu nepostačuje jako důkaz Výměnný list, nechť si jako svědka předvolá ošetřujícího lékaře, který potvrdí stav obviněného z přestupku. Případně, ať správní orgán sdělí, co požaduje, aby to obvodní lékař, který Výměnný list vystavil, správnímu orgánu sdělil.

- Obviněný byl poté předvolán k ústnímu jednání na 3.10.2011, 9.00 hod. Předvolání převzal dne 12.9.2011. K ústnímu jednání byl předvolán i advokát obviněného. Ten převzal předvolání k ústnímu jednání dne 12.9.2011.

- Přípisem ze dne 30.9.2011 se obviněný a jeho zástupce omluvili z ústního jednání nařízeného na 3.10.2011 s tím, že obviněný se nachází ve stavu odpovídajícím pracovní neschopnosti (s termínem nejbližší kontroly ošetřujícího lékaře dne 21.10.2011). K omluvě byl připojen zdravotní záznam obviněného z 26.8.2011 a 30.9.2011.

- Městský úřad Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství dne 3.10.2011 předvolal obviněného i jeho zástupce k ústnímu jednání na 24.10.2011, 9.00 hod. Obviněný převzal předvolánku dne 4.10.2011 a jeho zástupce dne 5.10.2011.

- Přípisem ze dne 10.10.2011 se obviněný a jeho zástupce omluvili z jednání nařízeného na 24.10.2011 a žádali o odročení jednání na pozdější termín. V žádosti o odročení je uvedeno, že „Důvodem této žádost je kolize ústního jednání o přestupku s jednáním dříve nařízeným na tentýž den Krajským soudem v Ostravě s nutnou účastí zástupce, kdy se další adekvátní substituci nepodařilo zajistit.

- Městský úřad Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství dne 7.11.2011 předvolal obviněného i jeho zástupce k ústnímu jednání na 7.12.2011, 8.30 hod. Obviněný převzal předvolánku dne 9.11.2011 a jeho zástupce Mgr. Pavel Szkandera dne 8.11.2011.

- Přípisem ze dne 6.12.2011 se obviněný a jeho zástupce omluvili z jednání nařízeného na 7.12.2011 s ohledem na to, že obviněný z přestupku se stále nachází ve stavu pracovní neschopnosti (s termínem nejbližší kontroly u ošetřujícího lékaře počátkem ledna 2012) a žádali o odročení jednání na pozdější termín tak, aby mohlo být konáno za přítomnosti obviněného, který na své účasti u projednávání přestupku výslovně trvá.

- Městský úřad Nový Jičín odbor dopravy a silničního hospodářství dne 7.12.2011 přestupek obviněného projednal v nepřítomnosti obviněného a jeho advokáta. Provedl důkaz čtením správního spisu. Konstatoval, že omluvu obviněného neakceptoval jako důvodnou. Zmocněnec obviněného se k jednání nedostavil bez omluvy. Správní orgán ve věci rozhodl.

- Městský úřad Nový Jičín odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodl ve věci obviněného L. K. tak, že je vinen tím, že dne 31.3.2011 v 08:30 hodin v katastru obce Starý Jičín na silnici I/48 ve směru jízdy na Olomouc s vozidlem tov. zn. Š-Octavia r.z. X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec (90 km/h) o 50 km/h a více, když mu byla radarem RAMER 10C naměřena rychlost jízdy 145 km/h (po odečtení možné odchylky měření 3 % = 4,35 km/h z naměřené rychlosti 145 km/h) vyhodnocena jako rychlost jízdy 140 km/h, tedy nejvyšší dovolenou rychlost překročil o 50 km/h, tedy - tímto svým jednáním

porušil ustanovení § 18 odst. 3 zákona. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, čímž spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 přestupkového zákona, za což se mu podle ustanovení § 22 odst. 7 zákona o přestupcích ukládá sankce: pokuta v částce 6.000,- Kč, slovy: šest tisíc korun českých a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6-ti měsíců, kdy zákaz počíná dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Správní orgán dále rozhodl o povinnosti obviněného uhradit Městskému úřadu Nový Jičín podle ustanovení § 79 odst. 1) a 4) zákona o přestupcích náhradu nákladů řízení, stanovenou vyhláškou MV ČR č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších změn a doplňků, v paušální částce 1.000,- Kč, když správní orgán neshledal žádné důvody pro snížení, či upuštění od této povinnosti obviněnému. Lhůta k zaplacení byla stanovena do jednoho měsíce od nabytí právní mocí rozhodnutí.

V odůvodnění rozhodnutí se správní orgán zabýval jak přestupkem, kterého se měl obviněný dopustit, tak zejména průběhem správního řízení. Vyjádřil se k předchozím omluvám žalobce i právního zástupce z účasti u jednání i k omluvě z účasti u jednání dne 7.12.2011. Konstatoval, že k neuznání omluvy účastníka řízení a projednání přestupku v jeho nepřítomnosti správní orgán postupoval v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, který v obdobných případech k tomuto zaujal stanovisko v rozsudcích 2 As 8/2009 a 2 As 36/2010. Správní orgán projednal přestupek obviněného v jeho nepřítomnosti a rozhodl o vydání rozhodnutí, když obviněný nevyužil svého práva se k celé věci ústně vyjádřit. Správní orgán provedl řádné dokazování. V souladu s ust. § 50 odst. 4 zákona č. 500/82004 Sb. vyhodnotil shromážděné důkazy a podklady, které použil pro vydání rozhodnutí a tyto hodnotil podle své úvahy, každý jednotlivě i ve vzájemné souvislosti.

Správní orgán uvedl, že posouzením věci dospěl k jednoznačnému závěru, že obviněný dne 31.3.2011 v 8:30 hodin v katastru obce Starý Jičín na silnici I/48 ve směru jízdy na Olomouc s vozidlem tov. zn. Škoda Octavia RZ: X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec (90 km/h) o 50 km/h a více, když mu byla radarem Ramer 10C naměřena rychlost jízdy 145 km/h (po odečtení možné odchylky měření 3% = 4,35 km/h z naměřené rychlosti 145 km/h) vyhodnocená jako rychlost jízdy 140 km/h, tedy nejvyšší dovolenou rychlost překročil o 50 km/h. Tímto svým jednáním měl obviněný porušit ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“). Za spáchání přestupku městský úřad obviněnému podle § 22 odst. 7 zákona o přestupcích uložil sankci pokuty ve výši 6.000 Kč, a současně sankci zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, s počátkem ode dne nabytí právní moci přezkoumávaného rozhodnutí.

Uvedl, že obviněný se k okolnostem spáchání přestupku nevyjádřil, když se k ústnímu jednání nedostavil a rovněž se odmítl vyjádřit na místě spáchání přestupku. Tiskopis oznámení o přestupku a fotodokumentace pořízená policisty na místě spáchání přestupku jednoznačně potvrzují identitu řidiče jako osoby obviněného. Obviněný se přestupku dopustil úmyslným jednáním, neboť jako držitel řidičského oprávnění, který pro jeho získání absolvoval závěrečnou zkoušku, kde prokázal mimo jiné i odbornou způsobilost a znalost zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích, tedy musí znát jednotlivá ustanovení zákona a k těmto a s ohledem na ně přizpůsobit své jednání. Obviněný tedy věděl, že mimo obec je zákonem stanovena rychlost jízdy nejvýše 90 km/h, věděl, že nejede po dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, přesto však nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu mimo obec nedodržel. Svým jednáním tak obviněný ohrozil zájem chráněný zákonem, což je bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, potažmo pak život zdraví a majetek jiných osob, ale i svůj vlastní.

Správní orgán zdůraznil, že bylo povinností obviněného a bylo v jeho moci, aby učinil taková pozorování a opatření při řízení vozidla, aby nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v mimo obec dodržel a nepřekročil. Obviněný přitom neodůvodněně, výrazně o 50 km/h překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec, neboť mu byla objektivně naměřena rychlost jízdy 140 km/h. Správní orgán uvedl, že nemá žádných pochybností o tom, že se obviněný přestupku, který je mu kladen za vinu, dopustil. Spáchání přestupku je dokazováno zejména oznámením přestupku, záznamem o přestupku a fotodokumentací. Obviněný by si měl uvědomit, že svým jednáním výrazně zvyšuje riziko vzniku kolizní situace, neboť ostatní účastníci provozu na pozemních komunikacích, pohybující se v jeho okolí, nemají důvod předvídat, že by se v jejich okolí mohlo pohybovat vozidlo s takto vysokou rychlostí jízdy, která byla více jak o polovinu vyšší, než nejvyšší dovolená rychlost, když předpokládají, že se i ostatní účastníci provozu budou chovat ukázněně.

K okolnostem spáchání přestupku správní orgán konstatoval, že naměřená rychlost jízdy obviněného je vysoká, což zvyšuje nebezpečnost jednání obviněného, neboť v případě vzniku jakékoliv kritické situace by nebyl schopen na tuto včas zareagovat a následky případné dopravní nehody by mohly být fatální. Správní orgán konstatoval (jak uvedl, ze znalosti věci a správních činností), že brzdná dráha vozidla na suché vozovce při rychlosti 90 km/h činí cca 40 m, při rychlosti 140 km/h pak brzdná dráha vozidla činí cca 95 m. K tomuto je však nutno přičíst reakční dobu řidiče a náběh účinnosti brzd, což je dohromady 1,2 sekundy. Při rychlosti jízdy 140 km/h pak vozidlo za reakční dobu ujede 46,80 m, aniž by ještě brzdilo. K zastavení vozidla z rychlosti 140 km/h by řidič vozidla potřeboval vzdálenost cca 141,80 m, to vše při ideálním stavu, tedy suché vozovce, okamžité reakci řidiče a v neposlední řadě perfektním stavu brzd. Při provozu na pozemních komunikacích nebezpečí vzniku kolizních situací hrozí vždy a právě tím, že se účastníci provozu na pozemních komunikacích, budou řídit danými pravidly upravenými zákonem toto nebezpečí výrazně snižuje.

Správní orgán uvedl a zdůraznil, že obviněný jel po silnici I. třídy a věděl, že nejede po silnici nejvyšší třídy, pohyboval se rychlostí nad rámec nejvyšší dovolené rychlosti 130 km/h, rychlostí ještě o 10 km/h vyšší. Svým jednáním výrazně zvyšoval riziko vzniku kolizní situace a právě v tomto je třeba spatřovat nebezpečnost jeho jednání.

K osobě obviněného uvedl, že v minulosti byl třikrát postižen pro přestupek v dopravě.

Správní orgán dále odůvodnil výši sankce za přestupek. Uvedl, že neshledal žádné relevantní důvody pro snížení či upuštění od povinnosti obviněného nahradit náklady správního řízení.

- Proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 7.12.2011 podal žalobce odvolání, které bylo doručeno správnímu orgánu dne 29.12.2011. Odvolání neodůvodnil s tím, že tak učiní do 30 dnů. Odvolání doplnil podáním ze dne 13.1.2012. K samotnému přestupku se v odvolání nevyjádřil. Namítal, že správní orgán ve věci jednal a rozhodl, ač se z jednání omluvil, čímž mu správní orgán znemožnil účastnit se u jednání.

- Správní orgán prvního stupně předložil odvolání žalobce dne 16.1.2012 odvolacímu správnímu orgánu.

IV.

Podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb. přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více.

Zvláštním právním předpisem je zde zákon o silničním provozu (č. 361/2000 Sb.), dle kterého v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.

V.

V daném případě dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud vzal za prokázáno, že žalobce Ing. L. K. dne 31.3.2011 v 8:30 hodin v katastru obce Starý Jičín na silnici I/48 ve směru jízdy na Olomouc s vozidlem tov. zn. Škoda Octavia RZ: X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec (90 km/h) o 50 km/h a více, když mu byla radarem Ramer 10C naměřena rychlost jízdy 145 km/h (po odečtení možné odchylky měření 3% = 4,35 km/h z naměřené rychlosti 145 km/h, vyhodnocená jako rychlost jízdy 140 km/h). Tímto svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“). Dopustil se přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2. zákona o přestupcích. Za spáchání přestupku městský úřad obviněnému podle § 22 odst. 7 zákona o přestupcích uložil sankci pokuty ve výši 6.000,- Kč, a současně sankci zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, s počátkem ode dne nabytí právní moci přezkoumávaného rozhodnutí. O odvolání Ing. L. K. rozhodl žalovaný tak, že odvolání zamítá a rozhodnutí městského úřadu č.j. OD-30631/2011-Koc.-823 ze dne 7.12.2011 se potvrzuje.

Právní úprava přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2. zákona o přestupcích je totožná s právní úpravou přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona o silničním provozu, účinnou ode dne 1.8.2011, kdy nedošlo ke snížení nebo jinému zmírnění sankcí, které lze za předmětný přestupek uložit. Městským úřadem proto byla správně uplatněna věta první ustanovení § 7 zákona o přestupcích a přestupek byl projednán podle zákona účinného v době jeho spáchání.

Pro úplnost soud dodává, že jednání žalobce naplňuje i tzv. materiální znak přestupku - společenskou škodlivost, kdy v tomto případě byl porušen zájem stanovený zákonem: dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci, která je stanovena na 50 km/hod. Překročení rychlosti v obci o 50 km/h je společensky nežádoucí. Z okolností případu je zřejmé, že jednání žalobce vykazuje formální znaky skutkové podstaty přestupku, a zároveň došlo k porušení právem chráněného zájmu.

K námitkám žalobce soud uvádí:

Namítal-li žalobce, že správní orgán dne 7.12.2011 jednal v jeho nepřítomnosti, ač dne 6.12.2011 prostřednictvím zmocněnce obviněného byla zaslána včasná omluva, kdy obviněný se nachází stále v pracovní neschopnosti, čímž mu správní orgán neumožnil účastnit se jednání, na kterém se mohl k věci samé vyjádřit, označit důkazy, klást svědkům otázky, a takto byl krácen na svých právech, pak soud uvádí, že dle jeho názoru žalobci nebylo odňato jeho ústavně zaručené právo na projednání věci v jeho přítomnosti a na vyjádření se ke všem skutečnostem a prováděným důkazům, když žalobce i jeho advokát byli předvoláni k ústnímu jednání v dostatečném předstihu. Neúčast žalobce ani jeho advokáta na jednání v jednání správnímu orgánu nebránila. Neúčast žalobce na ústním jednání za existující důkazní situace cíl řízení ohrozit nemohla, neboť osobní účast žalobce nebyla v daném případě nutná, když tento po celou dobu řízení, a to včetně podané správní žaloby, neuvedl žádné skutečnosti, které by mohly mít vliv na posouzení věci. Pro zastupování udělil žalobce plnou moc právnímu zástupci Mgr. Pavlu Szkanderovi. Není povinností správního orgánu přizpůsobovat režim řízení a jeho průběh představám a požadavkům advokáta žalobce, zvláště za situace, kdy k ústnímu jednání nařízenému na 7.12.2011 zástupce žalobce omluvil neúčast obviněného u jednání z důvodu jeho pracovní neschopnosti a důvody své neúčasti neuvedl, z jeho strany se tedy nejednalo o řádnou omluvu. Řízení o přestupku je ovládáno zásadou oficiality a je tedy povinností správního orgánu řádně objasňovat přestupek. Důležitost důvodu, pro který žalobce žádal o odročení jednání, správní orgán posuzuje s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétního případu. V tomto směru v podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, i uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, když krajský soud se zcela se stanoviskem žalovaného ztotožňuje. V případě obviněného (i jeho zástupce) šlo o opakovanou omluvu, když první omluva byla z ústního jednání dne 23.8.2011, kolize s dříve nařízeným jednáním v jiné věci, následně se nepříznivý zdravotní stav obviněného dokladoval "výměnným poukazem". Poté bylo nařízeno ústní jednání na 3.10.2011. Obviněný i jeho zástupce se omluvili s ohledem na to, že obviněný se nachází ve stavu odpovídajícím pracovní neschopnosti. Další ústní jednání bylo nařízeno na 24.10.2011. Následovala opět omluva z jednání a žádost o odročení jednání na pozdější termín s odůvodněním, že důvodem žádosti je kolize ústního jednání o přestupku s jednáním dříve nařízeným. Poté co správní orgán prvního stupně nařídil ústní jednání na 7.12.2011, byla správnímu orgánu doručena opět žádost o odročení jednání na pozdější termín tak, aby jednání mohlo být konáno za přítomnosti obviněného s odůvodněním, že obviněný je stále ve stavu pracovní neschopnosti a termínem nejbližší kontroly u ošetřujícího lékaře počátkem ledna 2012. Jednalo se tedy již o čtvrtý termín ústního jednání v řízení, v němž obviněný ani zástupce jinak neprojevili žádnou procesní aktivitu.

Namítal-li žalobce, že správní orgán nesprávně doručoval písemnosti zmocněnci žalobce, když ty doručoval jak prostřednictvím datové schránky (prostřednictvím, které se doručuje primárně), tak prostřednictvím české pošty v listinné podobě, soud uvádí, že tato skutečnost nemůže mít vliv na správnost rozhodnutí. Namítal-li dále žalobce, že správní orgán různorodě nařizoval termíny jednání, kdy žalobce byl vyrozuměn o jiném termínu jednání, než jaký byl oznámen zmocněnci žalobce, nutno konstatovat, že se tak stalo v jednom případě, nikoliv tedy opakovaně a nejednalo se jednání nařízené na 7.12.2011, kdy ve věci bylo správním orgánem rozhodnuto.

Krajský soud dospěl k závěru, že ze strany obviněného se nejednalo o řádnou omluvu k ústnímu jednání dne 7.12.2011, když z lékařské zprávy doložené dne 6.12.2011 vyplynulo, že jmenovaný ještě rehabilituje, doporučená kontrola počátkem ledna 2012. Z toho pak nevyplývá, že by se obviněný nebyl schopen dostavit k ústnímu jednání. Pokud se jedná o neúčast zástupce žalobce u ústního jednání dne 7.12.2011, pak tento neuvedl závažný důvod, pro který by se nemohl k ústnímu jednání nařízenému správním orgánem dostavit. Jednalo se již o čtvrtý termín ústního jednání v řízení, v němž obviněný ani zástupce jinak neprojeví žádnou procesní aktivitu.

Soud zdůrazňuje, že zastoupený účastník vykonává svá práva prostřednictvím svého zástupce. V daném případě byli obviněný i jeho zástupce s dostatečným předstihem informováni o konání ústních jednání (zejména jednání nařízené na 7.12.2011) včetně povinností souvisejících s podáním omluvy, možnosti projednat věc za zákonem stanovených podmínek v nepřítomnosti, možnosti navrhopvat důkazy, nahlížet do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Důležitost důvodu omluvy obviněného z přestupku a jeho zástupce (advokáta) z neúčasti u ústních jednání (§ 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je třeba posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna (doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek), zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba obviněného z přestupku nebo jeho zástupce působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod.

Krajský soud považuje výrok rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 25.5.2011 za správný, odpovídající zákonu. Žalobu pak považuje soud za nedůvodnou. Soud se ztotožňuje i s odůvodněním rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Pokud se jedná o uloženou sankci, tak ta se jeví přiměřená. Ostatně žalobce její výši nenamítal.

Výrok o nákladech řízení před správním orgánem je odůvodněn ustanovením § 79 odst. 1 přestupkového zákona, kdy povinnost uhradit náklady řízení se stanoví obviněnému, který byl přestupkem uznán vinným, a to paušální částkou 1.000,- Kč dle ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu z důvodů výše uvedených zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./, přičemž rozhodoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšnému žalovanému, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady řízení nevznikly se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10.6.2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně